

RHINO NEWS

Het laatste nieuws

Het gaat goed met de neushoorns in Mkomazi. De zes volwassen dieren en drie kalfjes zijn in goede gezondheid. De vegetatie in het park groeit door de vele regen overvloedig en daar profiteren de neushoorns van. De jonge mannetjesneushoorns trekken steeds vaker zonder hun moeders erop uit en zoeken een eigen leefgebied in Mkomazi. Binnenkort zal het neushoornreservaat worden uitgebreid, want Kenia en Tsjechië hebben toegezegd zwarte neushoorns naar Mkomazi over te brengen. Goed nieuws natuurlijk, maar daarvoor moet er nog wel veel gebeuren. Als er meer neushoorns komen, moet het reservaat worden vergroot om de neushoorns voldoende ruimte te geven. Dat betekent de aanleg van 16 kilometer nieuw hekwerk en nieuwe wegen en posten. Ook is er extra personeel nodig. Voor deze uitbreiding kan Tony dus alle hulp gebruiken.

Boeiende documentaire over Mkomazi

Al jarenlang houdt Suzuki u op de hoogte van de ontwikkelingen in het Mkomazi Game Reserve. In woorden is te lezen hoe het Tony Fitzjohn, zijn familie en de neushoorns in zijn park vergaat. Voor wie na alle woorden wel eens met eigen ogen wil zien hoe het er aan toegaat in Mkomazi, kan nu de documentaire *To ride with Rhino's* bekijken.

Suzuki-importeur B.V. NIMAG wil met de documentaire aan het grote publiek laten zien wat Tony Fitzjohn doet en welke rol Suzuki daarin speelt. Een crew van zes personen en twee medewerkers van de Nederlandse importeur liepen afgelopen najaar een week lang mee met Tony in Tanzania. Zij legden vast wat Tony meemaakt in zijn reservaat en wat voor werk hij er verziet. Ook vertelt Tony zelf de geschiedenis van het park, waarom hij zich inzet voor neushoorns en de bevolking van Mkomazi en wat hij in achttien jaar heeft opgebouwd. De documentaire geeft in ongeveer een half uur een mooi beeld van het harde werken en de toewijding van Tony Fitzjohn en zijn medewerkers en de resultaten die zij behalen.

Benieuwd naar de documentaire? Vanaf juni is de film te bekijken op www.rhinoclub.nl.

Rhino Club gaat global

Om de schrikbarende afname van het aantal zwarte neushoorns een halt toe te roepen, richtte de Nederlandse Suzuki-importeur de Suzuki Rhino Club op. Nu krijgt dit Nederlandse initiatief wereldwijd navolging. De top van het Suzuki-concern in Japan heeft namelijk grote interesse in de Nederlandse Suzuki Rhino Club getoond. Tevens heeft een aantal Europese importeurs het project definitief omarmd. Hoogstwaarschijnlijk komt er een Suzuki Rhino Club in Duitsland, in Engeland en in Spanje. Uit Frankrijk en Hongarije komen eveneens positieve geluiden. Ten slotte is Australië in de ban van de Suzuki Rhino Club. *Down Under* is nu de Grand Vitara-commercial met Tony Fitzjohn in de hoofdrol te zien. Ook een aantal Europese importeurs zendt de commercials uit. De Nederlandse Rhino Club is uiteraard er bijzonder trots op dat het initiatief *global* gaat.

Babyboom

In het Mkomazi Game Reserve leven zes volwassen zwarte neushoorns en drie kalfjes. De afgelopen jaren bevielen neushoornvrouwtjes Rose, Charley en Marina elk van een baby. Dit is opvallend, want neushoorns planten zich over het algemeen alleen in het wild voort. Dat doen ze alleen als ze zich op hun gemak voelen. Het feit dat er de laatste jaren drie neushoorns zijn geboren in Mkomazi, bewijst dus dat de dieren zich veilig voelen in het reservaat.

Van het jongste kalfje is inmiddels bekend dat het een mannetje is. Zijn naam én wie de vader is, is nog niet bekend. Het kalfje en zijn moeder maken het goed. Moeder Marina stelt zich erg beschermend op en overal waar haar baby gaat of staat, vergezelt ze hem.

Medische hulp en educatie

Wie denkt aan het Mkomazi Game Reserve, denkt al snel aan neushoorns. Maar de medewerkers van Mkomazi doen meer dan het verzorgen, fokken en beschermen van dieren. De medewerkers zetten zich namelijk ook in voor medische hulp aan de inwoners van de 41 dorpjes in Mkomazi en voor het onderwijs van de kinderen.

Een van de onderwijsprojecten is de financiering van een middelbare school voor 320 leerlingen in het dorpje Kisiwani. Verder zijn vele klaslokalen van lagere en middelbare scholen in diverse dorpjes gerenoveerd en rijdt er nu een schoolbus in het gebied. Dankzij donaties worden de scholen van lesmateriaal voorzien en leraren opgeleid. Behalve kinderen worden ook lokale vrouwengroepen geassisteerd; de vrouwen krijgen les in gezondheids- en economische zaken.

www.rhinoclub.nl

Op de hoogte blijven van het laatste nieuws over de Suzuki Rhino Club? Bezoek dan www.rhinoclub.nl. Op deze site staan updates vanuit het Mkomazi Game Reserve.

Donateur worden?

Het gaat de goede kant op met de zwarte neushoorn, maar er is nog steeds veel geld nodig voor de opvang van de dieren. Maak mensen in uw omgeving enthousiast en verwijs ze naar de site www.rhinoclub.nl. Al voor € 15,00 zijn ze een jaar lang donateur. De donaties komen ten goede aan het Mkomazi Game Reserve in Tanzania, waar gefokt wordt met een aantal zwarte neushoorns.

Hoe is het om te leven in de wildernis van Tanzania? Tony en Lucy Fitzjohn weten er alles van. Televisiepersoonlijkheid en schrijver Rik Felderhof zocht het echtpaar op in Mkomazi. Openhartig vertellen zij over hun leven, hoe het is om te wonen in de jungle en hoe zij terecht kwamen in Afrika. In *Suzuki Way of Life* is nu een exclusieve voorpublicatie van het interview van Rik Felderhof te lezen. Het complete artikel staat in het magazine *Felderhof*.

*Uit: Felderhof nr. 1 2008,
ligt nu in de winkel
Interview: Rik Felderhof
Fotografie: Dirk Kikstra @ Pim Thomassen*

Tony met zijn vrouw Lucy en hun vier kinderen.

Rik Felderhof ontmoet Tony Fitzjohn

Een Britse Tarzan in Tanzania

Om kwart over zeven is het donker, maar dan ook zwartdonker. Je leefruimte wordt begrensd door de lichtcirkel van de olielamp. Voor het avondeten word je opgehaald door een bewaker met een geweer. Je weet maar nooit wie of wat je pad kruist. In het struikgewas loeren ogen die oplichten in het schijnsel van onze zaklantaarns. Er wordt op houtvuur gekookt, in mooie zwartgeblakerde pannen en ketels. De kokkin is de hele dag aan het kokkerellen – op elk uur van de dag kringelt er wel een lekkere geur uit het schoorsteentje op het dak van de kookplaats. Tony Fitzjohn vertelt: “Er wordt mij wel eens gevraagd of het niet gevaarlijk is om te leven in de wildernis. Ik geef altijd hetzelfde antwoord: veel minder gevaarlijk dan te leven in New York of

Amsterdam, dat is pas echt de jungle. Daar zijn veel meer risico's, is men veel agressiever. Een kind op zijn fietsje de stad insturen om naar school te gaan, dat noem ik pas gevaarlijk. En dan zijn ze eenmaal op school en dan leren ze bar weinig over de natuur. Dat is jammer. Educatie is van cruciaal belang.”

Stroppers en boeven

Tony heeft een schoolbus ontworpen, aan de buitenkant beschilderd met een beeldverhaal over de bomen en dieren die de kinderen onderweg zullen zien. Hij haalt regelmatig schoolklassen op, die hij meeneemt op excursie. Boven op een hoge rots heeft hij een klaslokaaltje gebouwd – lekker spannend voor de kinderen – en daar vertelt hij over hun prachtige land en de schitte-

rende natuur. Hij vertoont films en dia's, schept op over zijn woeste avonturen met leeuwen en luipaarden, over de gevechten met stroppers en boeven. De kinderen hangen aan zijn lippen. “Zij zijn de volgende generatie,” benadrukt hij, “zij moeten het doen. Wij kunnen ze daarbij helpen. Niet door op zoek te gaan naar het paradijs, dat is voorbij, maar door met elkaar een nieuw paradijs te creëren, gewoon beginnen. Zo eenvoudig is het.”

Slaapliedjes

De rode avondgloed glijdt over de heuvels van Mkomazi. De aapjes op de rots koesteren zich in de laatste zonnestralen, Tony's kinderen zijn uitgedoucht en klimmen onder de klamboe in hun bed. Door het open venster klinken flarden

"Het is een groot voorrecht om zo met elkaar te mogen leven, midden in de natuur."

van een slaapliedje. De olielampen worden door de wachters aangestoken en rond de tenten gezet, voor de gezelligheid en voor de veiligheid, om wilde dieren op afstand te houden.

Spitting cobra's en black mamba's

Tony doet zijn laatste ronde, Lucy komt bij het vuur zitten dat elke avond wordt aangestoken. Ze vertelt over het leven als gezin in de wildernis. "Het is een groot voorrecht om zo met elkaar te mogen leven, midden in de natuur. We zijn sterk op elkaar aangewezen en vormen daardoor ook een hecht team. Iedereen kent zijn eigen verantwoordelijkheden, ook de kinderen toen ze nog klein waren. Ze weten waarop ze moeten letten. Niet dat ze overdreven voorzichtig moeten zijn, dat is toch al onmogelijk bij dit stel wilde apen die het liefst aan touwen slingeren tussen de bomen, of spelen dat ze op jacht gaan met hun zelfgemaakte pijl en boog, of je besluipen zonder dat je maar iets in de gaten hebt. Slangen zijn eigenlijk het grootste gevaar. Tony heeft er meerdere uit huis verwijderd, spitting cobra's en black mamba's, twee zeer giftige slangen. Maar in de achttien jaar dat Tony hier woont, ik inmiddels ruim dertien jaar, was er slechts één ernstig incident met een slang. Een medewerker die in dicht struikgewas aan het kappen was. Dat is niet veel, hè? Vijfenvoertig medewerkers, achttien jaar en maar één slangenbeet. Natuurlijk moet je oppassen, maar slangen zijn banger voor jou dan jij voor hen, ze zijn al weg voordat je in de buurt komt."

Flying Doctors

"Maar het gebeurt ook wel dat de Flying Doctors moeten invliegen, omdat een van de kinderen ernstig ziek is of uit een boom is gevallen en met een gebroken been naar het ziekenhuis moet worden gevlogen. Dat zijn urgente gevallen. Maar wanneer is het urgent? We moeten zelf die inschatting maken. Het dichtstbijzijnde ziekenhuis is in Arusha, vijf uur rijden hiervandaan, en daar krijg je niet altijd de beste medische zorg. We hebben gelukkig voldoende antibiotica in huis. En via de radio kunnen we altijd advies krijgen van artsen of verpleegkundigen. Het went allemaal. Wat niet echt went, is het gemis aan sociale contacten, dat je niet even bij de buurvrouw kunt binnenlopen, de dagelijkse besommeringen bespreken of je gedachten kunt delen. Ik heb een goede vriendin, maar die woont vijf uur rijden hiervandaan, daar ga je ook niet zomaar even op de koffie. E-mail, de vliegende brief zoals het in het Swahili wordt genoemd, is een uitkomst. Maar dat voortdurend alleen zijn, vooral in de tijden dat Tony op reis is, vaak weken achter elkaar om fondsen te werven in het buitenland, blijft lastig. Je gedachten gaan malen in je hoofd. Dat is ook een beetje mijn eigen schuld, want ik denk veel na."

Walkietalkie

Elke ochtend voor het ontbijt neemt Lucy tijd voor zichzelf en gaat een uur wandelen. Helemaal alleen, maar nooit zonder een walkietalkie, de *lifeline* met het kamp; zo is er altijd de mogelijkheid

om hulp te vragen. Niemand verlaat het kamp zonder, dat is een hoofdregel. Het vuur dooft langzaam en om half tien ligt iedereen op bed.

Meer lezen?

Het complete 14 pagina's tellende artikel staat in het magazine *Felderhof* editie maart/april 2008 die nu in de winkels ligt.

Suzuki-rijders die zich vóór 1 juni 2008 hebben aangemeld voor mijnsuzuki.nl, maken bovendien kans op een van de 500 halfjaarabonnementen van *Felderhof*. De winnaars ontvangen persoonlijk bericht.

Heeft u zich nog niet aangemeld voor mijnsuzuki.nl? Surf dan snel naar www.mijnsuzuki.nl en schrijf u in (zie ook pagina 31). Indien u niet in de prijzen valt, kunt u als lezer van *Suzuki Way of Life* heel voordelig een abonnement op *Felderhof* nemen. Suzuki-rijders betalen voor een jaarabonnement (6 nummers) slechts € 18,-. Geïnteresseerd in dit aanbod? Vul dan de bon op deze pagina in en stuur hem op.

6x
FELDERHOF
€18,-

Slechts
€3,-
per nummer
(p.v. € 4,95 in de winkel)

Bel gratis 0800 – 556 66 11
of stuur de bon vandaag
nog op!

- ☐ Ja, ik wil 6 x *Felderhof* ontvangen voor slechts € 18,- (maximaal 1 keer)
- ☐ Ja, ik geef 6 x *Felderhof* cadeau voor slechts € 18,- (stopt automatisch). (maximaal 1 keer)

Mijn gegevens zijn (altijd invullen):

Naam	M/V
Adres	Nr.
Postcode	Woonplaats
Telefoonnummer	
Geboortedatum	

Het cadeau-abonnement is bestemd voor (stopt automatisch):

Naam	M/V
Adres	Nr.
Postcode	Woonplaats
Telefoonnummer	
Geboortedatum	

- ☐ Ik machtig Sanoma Uitgevers om het abonnementsgeld automatisch van mijn rekening af te schrijven:

Bank- of gironummer	
Handtekening	Datum

Deze aankondiging geldt tot 1 oktober 2008 en is ter wederzijdse goedkeuring van het cadeau-abonnement. *Felderhof* wordt zo snel mogelijk ingezonden. Ingezonden gegevens worden door Sanoma Uitgevers BV aan verzorging van dienstverleners overgedragen. Meer informatie hierover vindt u op de servicepagina van *Felderhof*.

postzegel niet nodig

FELDERHOF

Antwoordnummer 11525
2400 VE Alphen aan den Rijn

Een dag uit het leven van Zimon en Saar

Al een tijdje zijn in *Suzuki Way of Life* de belevenissen van de neushoorns Zimon en Saar in DierenPark Amersfoort te volgen. Elk halfjaar nemen we een kijkje bij de neushoorns om te zien hoe het met ze gaat. Zo ook deze keer. Maar wat schetst onze verbazing als we Saar zien? Saar is haar hoorn kwijt!

We vragen hoofdverzorger Bas Aalders hoe dat mogelijk is. "Hoe het precies komt dat Saar haar hoorn is verloren, weten we niet. Op donderdagochtend 3 januari kwam mijn collega de stal binnen en zag dat op de plek waar normaal gesproken een hoorn zit, alleen nog een korst zat. De hoorn lag verderop in het verblijf. We denken dat Saar 's nachts vast is komen te zitten of hard ergens tegenaan is gelopen, maar zeker weten doen we dat niet. Ongeveer een jaar geleden hebben Zimon en Saar stevig gestoeid en daarna merkte

ik dat er speling in de hoorn zat. Dat kan ook de reden zijn."

Vier jaar

In het wild gebeurt het wel vaker dat neushoorns hun hoorn verliezen. Als zij bijvoorbeeld van schrik tegen een boom rennen, kan hun hoorn afbreken. Maar daarna groeit de hoorn weer aan. Is dat bij Saar ook het geval? Bas: "Gelukkig wel. Een hoorn bestaat uit een grote bundel samengeklit haar en groeit dus weer aan. Maar het duurt nog wel een tijd voordat haar hoorn weer net zo

groot is als hij was. Ik verwacht dat het drie à vier jaar duurt voordat Saar weer een mooie, grote hoorn van 20 à 25 centimeter heeft." DierenPark Amersfoort verkoopt de hoorn overigens niet. Het handelen in hoorns is namelijk illegaal, ook als de hoorn op natuurlijke wijze verkregen is.

Extra verzorging

Door het afbreken van de hoorn heeft Saar een nare wond opgelopen. Met de hoorn zijn namelijk ook een stuk huid en de haarwortels afgescheurd, vandaar

dat Saar nu extra verzorging krijgt. "We smeren de rand van de wond in met vaseline om de huid soepel te houden en om te voorkomen dat er kloven in komen. De wond was in het begin niet ontstoken, maar omdat neushoorns niet heel hygiënisch zijn, is dat uiteindelijk wel gebeurd. We geven haar daarom nu tien dagen antibiotica door het voer. Ook spoelen we de plek met water, zodat de huid zacht wordt en de druk vermindert." Saar lijkt het niet erg te vinden dat haar 'pronkstuk' is verdwenen. Ze staat er rustig bij en lijkt in haar sas te zijn. Met eten merkt Saar wel dat haar neus gevoelig is, maar verder doet ze gewoon haar dagelijkse dingen.

Lekker lui

We vragen Bas wat de dagelijkse bezigheden van Zimon en Saar eigenlijk zijn. Bas: "Pantserneushoorns zijn van nature vrij lui en bij Zimon en Saar is dat niet anders. Het dagritme van de dieren ligt dan ook niet erg hoog. 's Ochtends worden Zimon en Saar wakker, daarna eten ze een ontbijtje en gaan ze in bad. Dan is het weer tijd voor een dutje en eten ze takken of maïs en hooi. Later trainen de verzorgers nog even met hen en daarna slapen de neushoorns weer even. Om de dieren te stimuleren toch voldoende te bewegen, wordt het nuttigen van de avondmaaltijd zo moeilijk mogelijk voor ze gemaakt: Zimon en Saar moeten uit een brokkenbal of hooiruif hun diner eten. Als ze 'een halfuurtje over hebben', verzorgen de neushoorns hun hoorn." Zimon en Saar lijken tevreden met hun dagprogramma. Ze staan er

ontspannen bij, zijn gezond en hebben een goede eetlust. Ze eten maar liefst 80 kilo droogvoer en appels per dag! Het is dan ook niet verwonderlijk dat Saar bijna 1.800 kilo en Zimon bijna 2.300 kilo weegt.

Bijzondere band

Zimon en Saar lijken niet alleen gelukkig met hun dagprogramma en de grote hoeveelheden voer, ook hun verzorging doet hen goed. Je ziet dat de dieren en de verzorger een bijzondere band met elkaar hebben. Als Bas de stal binnenkomt, roept hij liefkozend "Meisje, meisje" om Saar wakker te maken. Saar reageert op zijn stem en komt naar hem toe. Ook Zimon komt in actie als hij Bas hoort. Volgens Bas reageren neushoorns vooral op de stem van hun verzorgers. "Neushoorns zijn

geen dieren die naar je toe komen uit genegenheid. Ze herkennen je stem en denken 'Hé, die brengt voer, laat ik aardig doen'. Olifanten daarentegen komen wel naar je toe voor bijvoorbeeld een knuffel. Neushoorns doen dat niet." Maar toch kun je zien dat Zimon en Saar blij zijn als Bas naar hen toe komt. En Bas zelf is ook duidelijk gek op 'zijn' Zimon en Saar. "Zimon en Saar zijn niet zo snugger, maar wel heel schattig. Ze leven een soort in een droomwereld. Ook is het leuk dat je ziet dat ze genieten van lichamelijk contact. Als ik hen bijvoorbeeld kriebel of met ze kroel, dan zie je ze genieten." Zimon en Saar komen duidelijk niets te kort in het dierenpark of zoals Bas het treffend verwoordt: "Als ze mochten kiezen, zijn ze liever hier dan in het wild."

Vrijkaartjes voor Zimon en Saar!

Met eigen ogen zien hoe de neus van Saar er nu uitziet? DierenPark Amersfoort geeft vijf keer twee toegangskaarten weg aan de lezers van *Suzuki Way of Life*. Lees het artikel over Zimon en Saar goed door, beantwoord de onderstaande vraag en maak kans op twee vrijkaartjes!

Vraag: waaruit bestaat een hoorn?

Naam:

Adres:

Postcode en woonplaats:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

Vul het antwoord op de bon in, knip de bon uit en stuur hem vóór 30 september 2008 naar: *Suzuki Way of Life*, Prijsvraag Zimon en Saar, Postbus 77, 4130 EB Vianen (Utrecht).

De kaarten zijn niet inwisselbaar voor contant geld. Per huishouden mag één keer worden deelgenomen. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.

